

ΣΤΟ ΚΗΠΑΡΙ

Τ' ἄνθια στὸ κηπάρι, τ' ἄνθια στὸ κηπάρι
Τᾶζωσαν οἱ βῆτοι,
Τᾶζωσαν καὶ μένει μιὰ ζωὴ θλιμμένη
Ὅπου δεῖ τὸ μάτι.

Τᾶζωσαν τ' ἀγκάθια — στέρησες καὶ πάθια —
Τ' ἄνθια στὸ κηπάρι,
Τᾶζωσαν καὶ μένει μιὰ ζωὴ θλιμμένη
Μιὰ θλιμμένη χάρη.

Τ' ἄνθια καὶ τ' ἀγκάθια — καλοσύνες, πάθια —
Στὸ κηπάρι ἀντάμα
Τῶνα κλαῖ καὶ λυόνει, τ' ἄλλο λὲς φουτιώνει
Ἄπ' τ' ἐνοῦ τὸ κλάμα.

Κλαῖνε... Κ' ἡ ὀδύνη σιγαρὰ τὰ γδύνει
Ἄπὸ τῆ θωριά τους,
Κλαῖνε... Κ' ἡ ὀδύνη πιὸ βαθιὰ τὰ ντύνει
Ἄπ' τὴν εὐωδιά τους.

Κλαῖνε καὶ πονοῦνε καὶ μὲ πόνο ζοῦνε
Τρισευωδιασμένα,
Καὶ τ' ἀγκάθια ἀπλώνουν καὶ τὰ περιζώνουν
Δακρυοποτισμένα...

Τ' ἄνθια στὸ κηπάρι, τ' ἄνθια στὸ κηπάρι
Τᾶζωσαν οἱ βῆτοι,
Τᾶζωσαν καὶ μένει μιὰ ζωὴ θλιμμένη
Ὅπου δεῖ τὸ μάτι.

ΝΙΚΟΛΑΣ ΦΥΛΛΑΣ